

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 26 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Robert Hans Conijn en Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt

(Zaak C-346/04)

(2004/C 251/16)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 26 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 augustus 2004, in het geding tussen Robert Hans Conijn en Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is het in strijd met artikel 52 EG-Verdrag wanneer een in het binnenland beperkt belastingplichtige onderdaan van een andere lidstaat anders dan een onbeperkt belastingplichtige niet het recht heeft om van zijn inkomsten de kosten voor belastingadvies als bijzondere uitgaven af te trekken?

Hogere voorziening, op 17 augustus 2004 ingesteld door de vereniging Pro Amnistia, J. M. Olano Olano en J. Zelarain Errasti tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 7 juni 2004 in zaak T-333/02, Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano en J. Zelarain Errasti tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Koninkrijk Spanje en Verenigd Koninkrijk

(Zaak C-354/04 P)

(2004/C 251/17)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 augustus 2004 hogere voorziening ingesteld door de vereniging Pro Amnistia, J. M. Olano Olano en J. Zelarain Errasti, vertegenwoordigd door D. Rouget, avocat, tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 7 juni 2004 in zaak T-333/02, Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano en J. Zelarain Errasti tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Koninkrijk Spanje en Verenigd Koninkrijk.

Rekwiranten concluderen dat het het Hof behage:

1. de hogere voorziening gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
2. krachtens artikel 61 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie zelf de zaak af te doen en de vordering van rekwiranten in eerste aanleg toe te wijzen, namelijk de Raad te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 1 000 000 euro aan de vereniging Gestoras Pro Amnistia, en van 100 000 euro elk aan verzoekers Juan Mari Olano Olano en Julen Zelarain Errasti. Over deze bedragen is 4,5 % vertragingsrente op jaarbasis verschuldigd, te rekenen vanaf de datum van het arrest van het Hof tot de algehele betaling. De Raad zal zijn eigen kosten dragen en die van rekwiranten.

Middelen en voornaamste argumenten

De gemeenschapsrechter is wel degelijk bevoegd om kennis te nemen van beroepen tot vergoeding van schade die is veroorzaakt door de inschrijving van de verzoekende vereniging op de lijst van personen, groepen en entiteiten, opgesteld krachtens de regeling ter bestrijding van het terrorisme.

De rechtsgrondslag van deze bevoegdheid bestaat in casu in de verklaring van de Raad van 18 december 2001, de achtste overweging van de considerans van besluit 2003/48/JBZ ⁽¹⁾ en artikel 6 EU. Bij de vaststelling van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB ⁽²⁾ heeft de Raad op 18 december 2001 immers verklaard dat elke vergissing met betrekking tot de betrokken personen, groepen en entiteiten de gelaedeerde recht geeft om bij de rechter schadevergoeding te vorderen. Het recht op een daadwerkelijke beroepsmogelijkheid tegen handelingen van de Instellingen die schade berokkenen maakt trouwens deel uit van de grondslagen van de Europese Unie, zodat de bepalingen die uitvoering geven aan dat recht ruim moeten worden uitgelegd, teneinde te voldoen aan de verwachtingen die worden gewekt door de artikelen 1, 6, lid 1, en 13 EVRM, die in casu moeten gelden.

Wat het bestaan van schade betreft, tast de inschrijving van de verzoekende vereniging op de betrokken lijst haar reputatie en haar vrijheid van meningsuiting bijzonder ernstig aan, nu deze inschrijving impliceert dat zij ervan wordt beschuldigd een terroristische organisatie te zijn. Haar inschrijving op de lijst tast ook de reputatie, de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid van vereniging en het privé-leven aan van de twee andere verzoekers, die woordvoerders zijn van de vereniging. Wat het oorzakelijk verband tussen de handeling van de Raad en de geleden schade betreft, zijn de gevolgen voor de reputatie een onontkoombaar en dadelijk gevolg van de inschrijving op de lijst.

Ten slotte heeft de Raad frauduleus gebruik gemaakt van de verdeling in drie pijlers van het optreden van de Europese Unie. Bij zijn keuze van de rechtsgrondslag heeft de Raad zich immers laten leiden door opportuniteitsoverwegingen, zoals de wens om zich te onttrekken aan het toezicht van het Parlement, de ombudsman en het Hof van Justitie en de betrokkenen dus het recht te ontnemen op een daadwerkelijke beroepsmogelijkheid, en met name het recht om beroep in te stellen tot vergoeding van geleden schade. Deze handelwijze levert proceduremisbruik op.

⁽¹⁾ Besluit 2003/48/JBZ van de Raad van 19 december 2002 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen op het gebied van politieke en justitiële samenwerking ter bestrijding van het terrorisme, overeenkomstig artikel 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB (PB 2003, L 16, blz. 68).

⁽²⁾ Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme (PB L 344, blz. 93).